

[Thorkil Kristensen.]

tænkeligt, når man skal til at gøre det til noget, der fortsætter.

Jeg kan ikke i øjeblikket se nogen grundelse; der er heller ikke nogen, der har forsøgt at give en begrundelse for, at vi nu skal fortsætte i år, men så skal vi holde op næste år. Hvorfor skal man have det tredje år med, hvis man ikke skal have flere? Når jeg stemte for disse sparebeviser for 2 år siden, ved den højtærede minister udmærket godt, at det var, fordi det ikke var muligt at få dem revet ud af det forlig, som jeg i øvrigt i den situation mente og stadig mener var en rigtig foranstaltning.

Når den højtærede minister siger, at jeg nu pludselig ikke vil stemme for sparebeviserne, må jeg korrigere dette. Det er ikke pludselig, for jeg sagde allerede for 9 måneder siden, at hvis der blev tale om sparebeviser for det kommende finansår, var jeg ikke tilhænger af, at ordningen blev gennemført.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Søren Olesen gjorde en bemærkning om, at vor plan kendte han ikke, da den ikke var optrykt i betænkningen. Jeg vil gerne sige, at den var offentliggjort i sin fulde udstrækning i dagspressen i torsdags, samtidig med at den blev forelagt i udvalget. Når den ikke er offentliggjort i betænkningen, er det, fordi man vil fortsætte arbejdet med denne anti-inflationsplan. Men jeg vil regne med, at der i den beretning, udvalget senere skal afgive — for det må vel blive en beretning, ikke en betænkning — må komme et optryk af denne plan.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stiller det op på den måde, at han hver dag havde krævet en skitse fra de konservative, men det havde ikke været til at drive dem frem; den kom først torsdag. Lad os nu se lidt på tidssammenhængen her. Det begyndte i udvalget tirsdag eftermiddag, hvor vi fra konservativ side stillede alle de spørgsmål, det var nødvendigt for os at få besvaret, før vi kunne udarbejde planen og forelægge den for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Onsdag fik vi disse besvarelser, og torsdag morgen lå planen på det ærede medlems bord, og egentlig kan man ikke sige, at vi kunne komme med den før, for det var absolut relevante spørgsmål for denne skitse.

Det var nemlig spørgsmålet om, hvor stort det anslåede overskud var for det kommende finansår, det var spørgsmålet om, hvor mange boligmillioner man havde givet tilsagn om, og det var spørgsmålet om, hvordan man regnede med at pristallet ville stille sig efter landbrugspriserens fald og med den øgede udskrivning, som udskrivningsloven ville give. Disse spørgsmål blev besvaret i løbet af 24 timer — det kunne heller ikke gøres hurtigere — så vi havde besvarelserne onsdag, hvorefter vi forelagde vor skitse i udvalget torsdag morgen. Jeg tror derfor ikke, der er meget kød på det ærede medlems udtalelser.

Derefter var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard inde på, at han var så overordentlig venlig, og derfor kunne han ikke forstå, at vi var så bange, at vi nærmest var uvenlige over for al denne venlighed. Nu er vi ikke rigtig vant til så megen venlighed fra det ærede medlems side; det kom sådan lidt bag på os, det indrømmer jeg gerne. Normalt betragtes vi som noget, man spyer ud i vrede eller i hvert fald i foragt fra radikal side, så derfor var vi, tør jeg sige, noget betænkelige ved, hvad vi nu skulle bruges til med al den venlighed, og vi måtte derfor værge for os, for vi skulle i hvert fald ikke bruges til at være en ambulance for sparebevisordningen. Det vil vi ikke være, og det var ikke tanken med denne plan. Der er et gammelt ord fra Æneiden, der siger, at man skal frygte danaerne, når de bringer gaver, og især når de bringer gaver. Det viste sig da også, da det ærede medlem havde haft lidt tid til at se på planen, at der var i og for sig ikke så meget i den, som han syntes der var noget ved, og som han var venlig over for. Jeg havde lejlighed til ved første behandling af disse forslag at gennemgå de synspunkter, vi har lagt til grund for planen. Vi hørte nu det ærede medlems syn på den, og i det var der i og for sig ikke så forfærdelig megen venlighed. Jeg forstår, at det eneste gode, der var i planen efter det ærede medlems opfattelse, var det, som det radikale venstre også havde sagt tidligere, medens resten var noget underlig uklart. Lad det nu ligge. Jeg går ud fra, at det ærede medlem stadig væk har den opfattelse, at planen skal behandles i udvalget, og at vi skal se at blive enige om en politik, så vidt det overhovedet er muligt.